

Considerații referitoare la încheierea contractului de asigurare prin mijloace electronice, la distanță și prin intermediari

Conf. univ. dr. Ioana Nely MILITARU

Academia de Studii Economice din București

Abstract

Companies, insurance companies respectively, are moving their businesses online. Against this background, employees and management carry out their activity from home, travelling is avoided, gaining time for both contracting parties, and the activity continues even under such conditions. Also taking into account the expediency entailed by commercial activity as a whole, most contracts can also be signed remotely, by electronic means or through professional intermediaries.

Keywords: business, online, electronic means, remote contract, intermediaries, insurance

Termeni-cheie: business, online, mijloace electronice, contract la distanță, intermediari, asigurare

Clasificare JEL: K12, K15, G22, G52, O33

To cite this article: Ioana Nely Militaru, *Considerații referitoare la încheierea contractului de asigurare prin mijloace electronice, la distanță și prin intermediari*, *CECCAR Business Review*, N° 9/2024, pp. 25-32, <http://dx.doi.org/10.37945/cbr.2024.09.03>

⇒ Precizări prealabile

După revoluția industrială, cele mai mari schimbări în comportamentul uman le-a adus internetul, prin posibilitatea interacțiunii între consumatori și profesioniști, prin faptul că aceștia pot relaționa printr-o simplă accesare a unei pagini de internet (Modoran, 2019). În general, progresul economic și cel tehnologic au cerut o actualizare constantă și permanentă a cadrului legislativ asumat de piața unică, inclusiv prin inițiative sectoriale precum cea privind piața unică digitală (Mănescu, 2024, p. 289). Date fiind condițiile nou-create, s-a impus necesitatea unei reglementări corespunzătoare încheierii contractelor la distanță, deoarece oferta de plată și acceptarea acesteia potrivit Codului civil sunt insuficiente. Pe această linie de preocupări, profesioniștii persoane juridice au creat platforme de vânzare virtuale, în afara sediului lor, în care aproape orice poate fi cumpărat online (Modoran, 2019).

⇒ Modalități de comercializare a produselor de asigurare

Și operațiunile de asigurare s-au adaptat acestui context al interacțiunii între consumatori și profesioniști. Astfel, societățile de asigurări își pot vinde produsele peste tot în Uniunea Europeană, fie stabilindu-se în alte țări (https://europa.eu/youreurope/citizens/consumers/financial-products-and-services/insurance-products/index_ro.htm), fie furnizând în mod direct servicii transfrontaliere, spre exemplu, pe internet sau prin intermediere.

Prin urmare, produsele de asigurare pot fi comercializate:

- direct de societățile de asigurări (deseori pe internet);
- de intermediari (brokeri);
- de întreprinderi (companii aeriene, agenții de turism, vânzători de aparate electronice, opticieni etc.).

Avantajul oferit prin diversitatea comercializării produselor de asigurare ne dă dreptul să comparăm prețurile de pe piața europeană pentru a alege produsele de asigurări cele mai convenabile ca preț. Un exemplu al posibilității de comparare a prețurilor pe piață este următorul: „*Carole, din Franța, și-a spart ochelarii și s-a dus la optician să își cumpere alții. După ce și-a ales noii ochelari, opticianul i-a recomandat să încheie o poliță de asigurare pentru eventualitatea în care i-ar sparge și pe aceștia. I-a explicat în ce constă asigurarea și cât costă și i-a dat o broșură informativă pe care să o consulte acasă, până când sunt gata noii ochelari. Carole a verificat online și alte oferte similare și a găsit una care propunea aceeași acoperire, dar la un preț mai mic. O săptămână mai târziu, când s-a întors să își ia noua pereche de ochelari, Carole a decis să nu accepte asigurarea oferită de optician. În schimb, a optat pentru polița mai ieftină găsită online.*” (https://europa.eu/youreurope/citizens/consumers/financial-products-and-services/insurance-products/index_ro.htm) Rezultă că nimeni nu poate fi obligat să încheie o poliță de asigurare cu vânzătorul de la care se cumpără produsul sau serviciul.

De asemenea, înainte de semnarea contractului, comercianții de produse de asigurări sunt obligați să ofere anumite informații esențiale atât despre ei, cât și despre produs. Potențialul asigurat trebuie să primească un document standardizat, denumit *document de informare privind produsul asigurat*, care permite o comparare între produsele similare oferite de diverși asigurători. Aceste dispoziții nu sunt aplicabile produselor de asigurare de viață. Documentul standardizat se impune a fi scurt (maximum două pagini A4) și redactat într-un limbaj clar. Acesta trebuie să precizeze următoarele (https://europa.eu/youreurope/citizens/consumers/financial-products-and-services/insurance-products/index_ro.htm):

- care este denumirea produsului de asigurare și a societății care îl oferă;
- ce tip de asigurare se oferă prin asigurare;
- ce se asigură;
- ce nu se asigură;
- care sunt eventualele restricții în materie de acoperire a eventualului prejudiciu;
- ce obligații are asiguratul;
- când și cum trebuie efectuată plata de către asigurat;
- când începe și când se termină acoperirea oferită de asigurare;
- cum se poate rezilia contractul de asigurare.

Societatea care vinde produsul de asigurare trebuie să precizeze înainte de semnarea contractului dacă acționează în calitate de broker sau agent, să indice legătura pe care o are cu societatea de asigurări ce oferă produsul, inclusiv dacă primește comision de la aceasta.

Așa cum se precizează în doctrină ([Mănescu, 2022](#), p. 177 și următoarele), aceste obligații trebuie corelate cu cele introduse de Directiva (UE) 2019/770 a Parlamentului European și a Consiliului din 20 mai 2019 privind anumite aspecte referitoare la contractele de furnizare de conținut digital și de servicii digitale, care vizează stabilirea unor norme comune privind anumite cerințe referitoare la orice contract prin care comerciantul îi furnizează sau se angajează să îi furnizeze consumatorului conținut digital sau un serviciu digital, iar consumatorul plătește sau se angajează să plătească un preț, conformitatea conținutului digital sau a serviciului digital cu contractul, măsurile corective în caz de neconformitate sau de nefurnizare și modalitățile de punere în aplicare a acestor măsuri corective, precum și modificarea conținutului digital sau a serviciului digital.

⇒ Încheierea contractului de asigurare prin mijloace electronice

Încheierea contractului de asigurare prin mijloace electronice este guvernată de Legea nr. 214/2024 privind utilizarea semnăturii electronice, a mărcii temporale și prestarea serviciilor de încredere bazate pe acestea și Legea nr. 365/2002 privind comerțul electronic, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Pentru simplificarea și rapiditatea operațiunilor, tranzacțiile se perfectează din ce în ce mai mult prin mijloace electronice (Bocșa, 2010, p. 94 și următoarele; Tudorache, 2013, p. 14 și următoarele; Macovei și Macovei, 2020, p. 177 și următoarele; Nemeș, 2021, p. 164 și următoarele; https://legeaz.net/dictionar-juridic/principalele-reguli-privind-incheierea-contractului-de-asigurare#google_vignette). În acest sens, art. 2.200 alin. (3) din Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările și completările ulterioare, prevede expres posibilitatea încheierii contractului de asigurare prin aceste mijloace: „Documentele care atestă încheierea unei asigurări pot fi semnate și certificate prin mijloace electronice.”, ele fiind denumite **contracte de asigurare online**. Manifestările de voință ale părților, asigurător și viitor asigurat, se concretizează prin înscrisuri în formă electronică și semnătură electronică.

Înscrisul în formă electronică reprezintă conținut creat și utilizat în formă electronică, asimilat documentului electronic, conform art. 2 alin. (2) lit. a) din Legea nr. 214/2024.

Potrivit lit. b) a aceluiași alineat, **semnătura electronică simplă** constituie o semnătură electronică ale cărei elemente nu îndeplinesc cel puțin una dintre condițiile pe care trebuie să le îndeplinească o semnătură electronică avansată conform art. 26 din Regulamentul (UE) nr. 910/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 iulie 2014 privind identificarea electronică și serviciile de încredere pentru tranzacțiile electronice pe piața internă și de abrogare a Directivei 1999/93/CE.

Înscrisul în formă electronică este asimilat în privința condițiilor și efectelor sale cu înscrisul sub semnătură privată, dacă i s-a încorporat, atașat sau i s-a asociat logic o semnătură electronică extinsă, bazată pe un certificat calificat nesuspendat sau nerevocat în momentul respectiv și generată cu ajutorul unui dispozitiv securizat de creare a semnăturii electronice.

În privința momentului încheierii contractului, art. 9 alin. (1) din Legea nr. 365/2002 prevede că, dacă părțile nu au convenit altfel, contractul se consideră încheiat în momentul în care acceptarea ofertei de a contracta a ajuns la cunoștința ofertantului, consacrandu-se astfel *teoria informațiunii*. Părțile au însă libertatea să convină, prin acordul lor, și asupra unui alt moment.

Referitor la oferta de a contracta, dacă aceasta este trimisă de către asigurat prin mijloace electronice, asigurătorul are obligația să confirme primirea sau acceptarea ei, după caz, printr-un mijloc de comunicare echivalent (Macovei și Macovei, 2020, p. 179).

➤ Încheierea contractului de asigurare la distanță

Contractele la distanță sunt reglementate de Ordonanța Guvernului nr. 85/2004 privind protecția consumatorilor la încheierea și executarea contractelor la distanță privind serviciile financiare, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Prin **contract la distanță** se înțelege contractul de furnizare de servicii financiare încheiat între un furnizor și un consumator, în cadrul unui sistem de vânzare la distanță sau al unui sistem de furnizare de servicii organizat de către furnizor care utilizează în mod exclusiv, înainte și la încheierea acestui contract, una sau mai multe tehnici de comunicație la distanță, conform art. 3 lit. a) din OG nr. 85/2004.

Serviciul financiar reprezintă, așa cum prevede lit. b) a aceluiași articol, orice serviciu bancar, de credit, **de asigurare**, pensii individuale, servicii de investiții financiare reglementate de Legea nr. 297/2004 privind piața de capital, cu modificările și completările ulterioare, sau orice servicii referitoare la plata în natură.

Înlocuind termenii utilizați de ordonanță, raportul juridic de asigurare presupune ca partea care are calitatea de **furnizor de servicii financiare** înainte și la încheierea acestui contract să organizeze una sau mai multe **tehnici de comunicație la distanță**.

Structura raportului juridic de asigurare presupune următoarele elemente:

- furnizorul de servicii financiare – asigurătorul;
- consumatorul – asiguratul;
- obiectul – serviciul financiar, reprezentat de orice serviciu de asigurare.

Conform art. 3 lit. e) din OG nr. 85/2004, constituie **tehnică de comunicație la distanță** orice mijloc care, fără a necesita prezența fizică simultană a celor două părți, consumator și furnizor, poate fi folosit pentru comercializarea ori promovarea la distanță a serviciilor financiare.

Înainte de încheierea unui contract la distanță sau la momentul prezentării ofertei, **furnizorul de servicii financiare, respectiv asigurătorul/intermediarul, are următoarele obligații:**

1. să informeze consumatorul în timp util, corect și complet asupra elementelor referitoare la identificarea sa și la contact (art. 4 alin. (1) din OG nr. 85/2004):

- a) denumirea furnizorului, forma de organizare, activitatea sa principală, adresa sediului social sau, după caz, domiciliul stabil și modalitățile de contactare a acestuia, numărul de telefon/fax, adresa de e-mail, registrul comerțului în care este înregistrat și codul unic de înregistrare;
- b) denumirea reprezentantului din țara unde consumatorul are reședința, activitatea principală, adresa sediului social sau, după caz, domiciliul stabil și modalitățile de contactare a acestuia, numărul de telefon/fax, adresa de e-mail, registrul comerțului în care este înregistrat și codul unic de înregistrare, dacă un astfel de reprezentant există;
- c) denumirea intermediarului, calitatea în care acesta acționează în relația cu consumatorul, adresa sediului social sau, după caz, domiciliul stabil și modalitățile de contactare a acestuia, numărul de telefon/fax, adresa de e-mail, registrul comerțului în care este înregistrat și codul unic de înregistrare, atunci când consumatorul tratează cu un intermediar;
- d) în cazul în care activitatea furnizorului necesită o autorizare specială, acesta este obligat să furnizeze, complementar informațiilor prevăzute la lit. a) și b), și datele de identificare, adresa și modalitățile de contactare a autorității emitente a autorizației, inclusiv numărul de telefon/fax și adresa de e-mail ale acesteia;

2. să informeze consumatorul în timp util, corect și complet despre următoarele elemente aferente serviciului financiar care va fi prestat (art. 4 alin. (2) din OG nr. 85/2004):

- a) caracteristicile esențiale ale serviciului financiar respectiv;
- b) prețul total pe care consumatorul îl are de plătit pentru achiziționarea serviciului financiar, inclusiv toate comisioanele, taxele, costurile suplimentare ori cheltuielile aferente și toate tarifele, achitate direct de către consumator ori prin intermediul furnizorului, iar în cazul în care nu poate fi indicat un preț total precis al serviciului financiar respectiv, furnizorul este obligat să informeze consumatorul asupra modalității de calcul necesare verificării costului total;
- c) elementele specifice anumitor operațiuni privind existența unor riscuri speciale asociate contractării serviciilor financiare ori caracteristicile specifice acestora sau referitoare la posibilitatea unei variații a prețului total în funcție de piețele financiare ori bursiere, asupra cărora furnizorul nu are influență și nu poate fi prezentată o estimare a evoluției viitoare raportată la performanțele statistice precedente;
- d) existența sau posibilitatea existenței unor taxe și/sau costuri suplimentare care nu sunt plătite prin intermediul furnizorului sau impuse de acesta;
- e) orice limită de timp sau data până la care informațiile furnizate sunt valabile;
- f) modalitățile de plată și de realizare a plății;

g) orice cost suplimentar contractat de consumator, rezultat din utilizarea de către acesta a mijloacelor de comunicare la distanță, dacă se percep de către furnizor astfel de costuri adiționale;

3. să informeze consumatorul în timp util, corect și complet despre următoarele elemente aferente contractului la distanță care va fi încheiat (art. 4 alin. (3) din OG nr. 85/2004):

- a) existența sau inexistența dreptului de denunțare unilaterală în condițiile art. 9 din OG nr. 85/2004;
- b) durata minimă pentru care se încheie contractul la distanță, în cazul prestării unor servicii financiare cu caracter permanent sau periodic;
- c) informarea privind dreptul părților de a rezilia contractul înainte de termen sau de denunțare unilaterală a contractului, în temeiul unei clauze contractuale, dar în alte cazuri decât cele prevăzute la art. 9 din OG nr. 85/2004, inclusiv informarea cu privire la orice penalități impuse prin contract în astfel de cazuri;
- d) indicarea modalităților practice de exercitare a dreptului de denunțare unilaterală a contractului, între altele, și a adresei la care poate fi expediată notificarea de denunțare unilaterală a contractului;
- e) statul sau statele ale cărui/căror norme sunt avute în vedere de către furnizor ca temei juridic al raportului contractual cu consumatorul, în scopul încheierii unui contract la distanță;
- f) orice clauză contractuală prin care este indicată legea aplicabilă și/sau instanța competentă în soluționarea eventualelor litigii între părți;
- g) în ce limbă sau în care dintre limbile oficiale ale unui stat sunt formulați termenii și condițiile contractuale, informațiile prealabile prevăzute la art. 4 și 5 din OG nr. 85/2004, care va/vor fi limba sau limbile în care furnizorul a convenit de comun acord cu consumatorul să comunice pe durata derulării contractului la distanță;

4. să informeze consumatorul despre căile de soluționare a litigiilor dintre părți, fiind avute în vedere următoarele (art. 4 alin. (4) din OG nr. 85/2004):

- a) posibilitatea apelării la proceduri extrajudiciare anterioare sesizării instanței de judecată de către consumator, care are calitatea de parte contractuală, și, de asemenea, care sunt modalitățile consumatorului de apelare la aceste proceduri;
- b) existența unor fonduri de garantare sau a altor mecanisme de compensare, altele decât cele prevăzute de Ordonanța Guvernului nr. 39/1996 privind înființarea și funcționarea Fondului de garantare a depozitelor în sistemul bancar, republicată, cu modificările și completările ulterioare, de Legea nr. 297/2004 privind piața de capital, cu modificările și completările ulterioare, și de reglementările privind Fondul de compensare a investitorilor emise de Comisia Națională a Valorilor Mobiliare în aplicarea Legii nr. 297/2004, cu modificările și completările ulterioare.

Informațiile prezentate mai sus, pe care furnizorul de servicii financiare/asigurătorul/intermediarul trebuie să le aducă la cunoștința consumatorului, vor fi comunicate în mod clar, ușor de înțeles de către consumator, prin orice mijloc adaptat tehnicii de comunicație la distanță utilizate, ținându-se seama de principiile de bune practici comerciale în tranzacții și de cele care guvernează protecția minorilor și a altor persoane lipsite de capacitate de exercițiu, precum și de principiile referitoare la bunele moravuri (art. 4 alin. (5) din OG nr. 85/2004);

5. să informeze consumatorul despre termenii și condițiile contractuale (art. 7 alin. (1) din OG nr. 85/2004). Informațiile se vor comunica în scris, pe hârtie sau pe orice suport durabil disponibil și accesibil consumatorului, în timp util.

Suportul durabil este definit la art. 3 lit. f) din OG nr. 85/2004 ca fiind orice instrument ce-i permite consumatorului păstrarea informațiilor care îi sunt comunicate și accesul la acestea pentru o perioadă de timp corespunzătoare scopului informației, cu posibilitatea de a fi consultate ori de câte ori este necesar, și care să permită reproducerea nemodificată a conținutului lor.

Dacă, la cererea consumatorului, contractul a fost încheiat prin utilizarea unor mijloace de comunicare la distanță care nu permit respectarea procedurii prealabile de informare, furnizorul își va îndeplini obligațiile ce îi revin imediat după încheierea contractului la distanță.

Momentul încheierii contractului la distanță privind serviciile financiare îl constituie momentul primirii mesajului de confirmare de către consumator referitor la comanda sa, dacă părțile nu au convenit altfel, așa cum stipulează art. 8 din OG nr. 85/2004.

➔ **Denunțarea unilaterală a contractului de asigurare încheiat la distanță**

Contractul la distanță privind serviciile financiare poate fi denunțat unilateral de către consumator, în termen de 14 zile calendaristice, fără penalități și fără a fi necesară invocarea vreunui motiv. În cazul contractelor la distanță care au ca obiect **asigurări de viață** sau **operațiuni privind pensiile individuale**, termenul în care consumatorul își poate exercita dreptul de denunțare unilaterală este de 30 de zile calendaristice.

Termenul de denunțare a contractului începe să curgă din ziua încheierii sale, iar pentru contractele care au ca obiect asigurări de viață, termenul începe să curgă de la data la care asiguratul este informat că s-a încheiat contractul la distanță, potrivit art. 10 din OG nr. 85/2004.

Dreptul de denunțare unilaterală a contractului nu se aplică în cazul serviciilor financiare al căror preț depinde de fluctuațiile pieței financiare și care nu poate fi influențat de furnizor, ce pot apărea în perioada de denunțare unilaterală a contractului. Conform art. 11 alin. (1) din OG nr. 85/2004, serviciile financiare al căror preț depinde de fluctuațiile pieței financiare sunt următoarele:

- a) operațiuni de schimb valutar;
- b) instrumente ale pieței monetare, inclusiv titluri de stat cu scadența mai mică de un an și certificate de depozit;
- c) valori mobiliare;
- d) titluri de participare la organisme de plasament colectiv;
- e) contracte futures financiare, inclusiv contractele similare cu decontare finală în fonduri. Un contract futures este un acord legal între două părți de a cumpăra sau de a vinde o anumită marfă sau anumite titluri de valoare la un preț predeterminat, la o dată stabilită în viitor (*investopedia.com*). Contractele futures sunt standardizate și sunt tranzacționate pe bursele de valori (*Curs de Guvernare, 2023*);
- f) contracte forward pe rata dobânzii. Un contract forward este un acord între două părți, vânzătorul și cumpărătorul, de a livra și respectiv de a plăti la o anumită dată viitoare o marfă, valută sau un activ financiar la un preț stabilit în momentul contractării. Cumpărătorul și vânzătorul negociază toți cei trei termeni principali ai contractului. Astfel, pe lângă preț și cantitate, se negociază și termenul de livrare, numit și *scadență* (*Paramanov, 2011*);
- g) swapuri. O tranzacție swap este un contract derivat încheiat între două părți care prevede un schimb simultan de fluxuri de numerar (plăți) la un anumit termen stabilit inițial. Contractul swap poate fi tranzacționat prin negocierea directă dintre părțile implicate în ceea ce privește condițiile și clauzele contractuale. Cele mai utilizate contracte swap sunt cele pe rata dobânzii (<https://financialmarket.ro/terms/tranzactie-swap>), curs de schimb și acțiuni;
- h) opțiuni pe orice instrument financiar prevăzut la lit. b)-e), inclusiv contracte similare de decontare finală în fonduri, această categorie incluzând și opțiuni pe curs de schimb și rata dobânzii.

De asemenea, potrivit art. 11 alin. (2) din OG nr. 85/2004, dreptul de denunțare unilaterală a contractului nu se aplică nici:

- a) polițelor de asigurare de călătorie și pentru bagaje sau altor polițe de asigurare pe termen scurt cu o durată de cel mult o lună calendaristică;
- b) contractelor executate integral de ambele părți la cererea expresă a consumatorului, formulată înainte ca acesta să-și exercite dreptul de denunțare unilaterală a contractului.

Denunțarea unilaterală a contractului încheiat la distanță se exercită dacă asigurătorul/furnizorul este notificat de către asigurat/consumatorul de serviciu financiar, în condițiile art. 12 din OG nr. 85/2004.

⇒ Încheierea contractului de asigurare prin mijlocirea intermediarilor în asigurări

Contractele de asigurare se negociază și se perfectează și cu ajutorul intermediarilor în asigurări, care sunt profesioniști specializați. *Intermediarii în asigurări* nu se confundă cu *intermediarii reglementați de Codul civil*.

Intermediarii în asigurări, reglementați de Legea nr. 236/2018 privind distribuția în asigurări, cu modificările și completările ulterioare, au ca obiect special de activitate negocierea și perfectarea de contracte de asigurare, ca activitate unică, potrivit codului CAEN 6622 „Activități ale agenților și brokerilor de asigurări” (Nemeș, 2021, p. 168). Această clasă include activități ale agenților și brokerilor de asigurări (intermediarilor în asigurări) în vânzarea, negocierea sau solicitarea de anuități și polițe de asigurare și reasigurare. Intermediarii în asigurări negociază și perfectează contracte de asigurări în numele și pe seama asigurătorilor.

Intermediarii reglementați de Codul civil „se obligă față de client să îl pună în legătură cu un terț, în vederea încheierii unui contract”, așa cum prevede art. 2.096 alin. (1) din Codul civil. Intermediarul este un mijlocitor între cele două părți, deoarece este independent față de acestea, fără să le reprezinte la încheierea contractului intermediat, conform alin. (2) al articolului amintit. Totuși, art. 2.102 din Codul civil prevede excepția că intermediarul poate reprezenta atât clientul, cât și terțul la încheierea contractului intermediat sau a altor acte de executare a acestuia numai dacă a fost împuternicit expres în acest sens, caz în care se aplică regulile aferente mandatului cu reprezentare (Bisca, 2017).

Cu toate că intermediarul în asigurări primește mandat de la potențialul asigurat, iar după ce găsește asigurătorul dispus să contracteze, primește mandat și din partea acestuia, el nu devine parte în contractele pe care le negociază și le încheie, deci la producerea cazului asigurat va răspunde asigurătorul pentru care a contractat (Nemeș, 2021, p. 168).

⇒ Concluzii

Comerțul electronic este procesul de cumpărare, vânzare sau schimb de produse, servicii ori informații prin intermediul rețelilor de calculatoare, al telefoanelor mobile, respectiv prin utilizarea internetului (ASF, n.d.).

Activitatea de comercializare prin mijloace electronice a contractelor de asigurare este o alternativă din ce în ce mai utilizată de potențialii asigurați pentru încheierea cu celeritate a contractelor de asigurare față de condițiile clasice de încheiere potrivit dispozițiilor Codului civil.

Activitatea de comercializare a produselor de asigurare menționată este desfășurată pentru promovarea și încheierea de contracte de asigurare atât la distanță, utilizând mediul online, cât și prin alte mijloace electronice, indiferent de dispozitivul de accesare a acestora, respectiv unități de procesare fixe sau mobile, dacă rulează pe aplicații online (ASF, n.d.). În acest context, Autoritatea de Supraveghere Financiară emite o normă prin care stabilește condițiile în baza cărora această instituție reglementează activitatea de comercializare prin mijloace electronice a contractelor de asigurare.

Bibliografie

1. Bisca, A. (2017), *Contractul de intermediere*, Avocato.ro, <https://www.avocato.ro/blog/contractul-de-intermediere>.
2. Bocşa, M.I. (2010), *Încheierea contractelor de comerţ internaţional prin mijloace electronice*, Editura Universul Juridic, Bucureşti.
3. Macovei, I., Macovei, C. (2020), *Dreptul contractelor de asigurare*, Editura Universul Juridic, Bucureşti.
4. Mănescu, D.M. (2022), *Contractele de vânzare de bunuri în lumina modificărilor introduse de Ordonanţa de urgenţă nr. 140/2021*, Curierul fiscal, nr. 5, pp. 176-179.
5. Mănescu, D.M. (2024), *Legislation Comment: Considerations on the Digital Markets Act, the Way to a Fair and Open Digital Environment*, European Business Law Review, vol. 35, nr. 2, pp. 289-304, <https://doi.org/10.54648/eulr2024019>.
6. Modoran, L. (2019), *Condiţiile încheierii unui contract la distanţă şi încuviinţarea executării silite a acestuia*, <https://www.juridice.ro/638521/conditiile-incheierii-unui-contract-la-distanza-si-incuviintarea-executarii-silite-a-acestuia.html>.
7. Nemeş, V. (2021), *Dreptul asigurărilor*, ediţia a V-a, Editura Hamangiu, Bucureşti.
8. Paramanov, S. (2011), *Contracte forward: Ce factori determină modificarea cotaţiilor?*, Conso, <https://www.conso.ro/investitii/contracte-forward-ce-factori-determina-modificarea-cotatiilor>.
9. Tudorache, M. (2013), *Contractul încheiat prin mijloace electronice în reglementarea din noul Cod civil*, Editura CH Beck, Bucureşti.
10. ASF (n.d.), *Ghidul consumatorului. Comercializarea prin mijloace electronice a produselor şi serviciilor de asigurări*, <https://asfromania.ro/uploads/articole/attachments/60587c56bfd88049479380.pdf>.
11. Curs de Guvernare (2023), *Ce sunt contractele futures, ce scop au şi cum se tranzacţionează*, <https://cursdeguvernare.ro/ce-sunt-contractele-futures-ce-scop-au-si-cum-se-tranzactioneaza.html>.
12. Directiva (UE) 2019/770 a Parlamentului European şi a Consiliului din 20 mai 2019 privind anumite aspecte referitoare la contractele de furnizare de conţinut digital şi de servicii digitale, publicată în Jurnalul Oficial nr. L 136/22.05.2019.
13. Legea nr. 365/2002 privind comerţul electronic, republicată în Monitorul Oficial nr. 959/29.11.2006, cu modificările şi completările ulterioare.
14. Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată în Monitorul Oficial nr. 505/15.07.2011, cu modificările şi completările ulterioare.
15. Legea nr. 214/2024 privind utilizarea semnăturii electronice, a mărcii temporale şi prestarea serviciilor de încredere bazate pe acestea, publicată în Monitorul Oficial nr. 647/08.07.2024.
16. Ordonanţa Guvernului nr. 85/2004 privind protecţia consumatorilor la încheierea şi executarea contractelor la distanţă privind serviciile financiare, republicată în Monitorul Oficial nr. 365/13.05.2008, cu modificările şi completările ulterioare.
17. https://europa.eu/youreurope/citizens/consumers/financial-products-and-services/insurance-products/index_ro.htm
18. <https://financialmarket.ro/terms/tranzactie-swap>
19. https://legeaz.net/dictionar-juridic/principalele-reguli-privind-incheierea-contractului-de-asigurare#google_vignette
20. investopedia.com